Alioquin vtrobiqꝫ magnū ꝑiculum
imminet. Et dat̄ exemplū de collio:
qd̉ ponit̄ ſup oculos. Qd̉ ſi ꝑitꝰ me
dicꝰ ponit et recte applicat: plurimuꝫ
ꝓdeſt oculoꝝ ipſe digne laudat̄. Si
aūt inexꝑtꝰ hoc ponit. merito repꝛ̄hē
ſibilis eīt: q2 infirmū ꝑmitꝰ excecat.
Sic q̄ paſſiōes ſuas moderare ne
ſcit. ꝑ̄mū ſe ledit: ⁊ ꝯſr̄ illū quem
emēdare debuerat. Nō ergo hec pr̄
ctica ē leuit̄ a q̊bꝫ attēptāda: ſꝫ il
lis potiꝰ ꝯmittēda. q̄ a dn̄o diſcrecō
nis talentū ꝑcipere meruerūt. Paſ
ſio em̄ licet a racōe aſſumpta ſit m̄i
chilominꝰ tn̄ habꝫ annexam turba
cōem ſiue obſcuracōem quādā. Que
q̄uis nō ſit culpabilis. tn̄ eſt pena
lis ⁊ aīm fatigat: q̄re eciā ſicut dcm̄
eſt ſup̄. faciliꝰ praxis iſta inchoat̄
q̄ ſiniat̄. Veꝝ ſcḋm ſn̄iam bt̄i greg.
Qui recte ꝓcedunt in hac exercitacōe
ptꝰ hm̄ōi turbatiōeꝫ merētur maio
rē illūīnationē ⁊ trāq̄llitatē: ſic oīs
actꝰ v̄tutis ſuā ſolꝫ v̄tute clariorem
efficere. Diſcreti viri dū alioꝝ ze
lū examinaꝛ̄ hn̄t: diligent̄ adūtere
ſolēt an in ipſꝪ rō an paſſio dn̄etur.
Paſſiones eī ꝯmūit̄ h̄ difficultatem
adducē ſolēt. Nā ratio ſi ſufficiēter
edocta fueīt. cito q̄eſcit: ſi n aūt miꝰ
edocta. eē cito infōrri pōt. Sꝫ paſſio
adiūcta totā animā velut turbo ve
hemēs inq̄etat: et velut nebula ſpiſ
ſa obſcurat: et qd̉ peiꝰ ē eciā eā inſi
cit. nec facile abſtergi pōt. Si ergo
paſſio ipſa dn̄at̄. totū negociū ſubū
tit: ⁊ ꝓceſſus ipſe magis beſtial̄ q̄
racōnalis iudicat̄: quātūcūqꝫ eciaꝫ
ſubtilis videat̄. Vn̄ ymaginādū ē de
iſtis paſſionū ſectatoribus ſcḋm ſcm̄
thōꝝ q̄ hn̄t ſe ſicut ebriꝰ. q̄ q̄nqꝫ ꝓfert
verba magne importāncie ⁊ loq̄tur ꝓ
fundos ſmōes: q̄s tn̄ m̄te diiudicaꝛ̄
nō pt̄. ebetate ꝓhibēte. Ita in paſſi
one exiſtens et ſi ore profert hoc nō
eſſe faciēdum: tamen interiꝰ ſentit ī
animo hoc eſſe faciēdum. Aut ſi ſcit
bonum in vniuerſali: tamē illud ac
tualiter nec ſcit applicaꝛ̄ nec appro
bare. Et ſic omnis malꝰ q̄ male opa
tur dicitur ignorans. Patꝫ ergo q̄
liter in hijs a diſcretis ſit proceden
dum.

Contra tēptatiōes multiplicita
tis diuſitatis. Ca. xv

Sapiēs. Fili ne in multis ſint
actꝰ tui. Glō. eccl̄icꝫ. ſup illḋ.
In ſuperuacuis rebus noli ſcrutari
multipliciter. Sobrius intellcūs ī
omnibꝰ optimus eſt: qui reficit ani
mā nec grauat mētem. Vnde mel in
uenisti. cōede qd̉ ſufficit tibi: ne forte
ſaciatus euomas illud: et periures
nomē dei tui. Ioh. caſſ. Tria ſunt q̄
vagam mētem ſtabilē faciunt: vi
gilie. meditacio et oracō: quaꝝ aſſi
duitas et iugis intēcio conferunt aī
me ſtabilē firmitatē. Sen. Diuſi
tas eſt vicium. et ſignū vacillantis
animi: ac nondum habentis vigo
rem ſuum. Nemo proponit ſibi qd̉
velit. nec ſicut ꝓpoſuit ꝑſeuerat ī eo
ſꝫ tranſilit: nec tn̄ mutat ſed re
dit. et in ea que deſeruit ac dampna
uit reuoluitur. Quid eſt ſapiētia?
Semper idem velle: atqꝫ idem nol
le. Non poteſt idem ſemper placere
niſi rectum variatur quotidie iudi
cium et in contrarium vertitur: ac
pleriſqꝫ agitur vita ꝑuſa Auguſtinꝰ

Iā q̄libet nr̄m̄ bonū op⁹ ſuſcipe·a-
gē·implē nūc ſcit·nūc neſcit·nūc de
lectat̄·nūc non delcc̄tur̄·ut nouerit
nō ſue facultatis ꝫ diui muneris eē
vel ꝙ ſit vel ꝙ delcc̄tur.at ſic ab ela
cōnis vanitate ſanet̄:et ſciat ꝙ̄ te-
re nō de terra iſta ꝫ ſpūaliter dictū
ſit·Dn̄s dabit benignitatē et terra
nrā dabit fructū ſuū·Tāto āt ma-
gis delectat op⁹ bonū:quāto magis
diligit̄ de⁹ ſūmū atqꝫ incōmutabile
bonū·ps̄·26·Vnaꝫ pecij a dn̄o hāc
req̄rā·Glō·Mali multiplicia q̄rūt:
ego tm̄ vnā:ut ſcꝫ inhabitē domo do
mini ōmib⁹ diebꝫ vite mee·Hic i ec-
cleſia digne ꝯūſando ne ꝓſperis ex
tollar ꝛ adūſis frāgar:ꝛ pt⁹ ad il-
lā eternā domū ꝑueniaꝫ vbi ſp mae
am in q̄ dies nō deficiūt·Ad hᵒ vnū:
ſingula prudēter ꝛ ꝯſtant̄ ordinaē
debem⁹·Oīa em̄ alia vana ſūt:et ꝓ
nichilo p̄ēſanda Aug⁹·In ꝯſiderati
one creaturaꝝ non ē vana et peri-
tura curioſitas exercēda:ꝫ g̃d⁹ ad
immortalia ꝛ ſp manētia faciendus·
Seneca·Acrior ē cupiditas igno-
ta ꝯgnoſcēdi:ꝙ̄ nota repetēdi·Hoc
in hiſtrionib⁹·hoc in oratoribꝫ:hᵒ ī
oībus deniqꝫ reb⁹ videm⁹ accidē·Ad
noua hoīes currūt:ad noua ꝯueni
unt:adeo vt quicq̄d inſolitū ē i tur-
ba eciā notabile ē·Vbi ē nōndū:ꝙ
hec curioſa inſtabilitas eciā nōnul
los hoīes bone volūtatis īpedire ſo
let a ꝑfectu v̄tutū·Si q̄dē pt⁹ ꝙ̄ om
nia q̄ mūdi ſūt deſeruerīt:iam ń pru
dēter et cōſtant̄ ſe inſtituant:facile
in p̄ſtinū relabūtur morē·Si vero
fortiter ſe in via v̄tutū ꝯtineant:iaꝫ
adhuc cauere hn̄t ne oē qđ bona vo

lūtas cupit·acceptare velint·Om̄-
nis em̄ ut ſup̄ dcm̄ eſt diligēter ſtu
dere debēt ut eāt de v̄tute in virtu-
tē:tm̄ hoc cū ſūma cautela fieri op-
tet:ne vicꝫ ſꝫm ſentēciā ſcī thome.ꝯ-
tingat inchoāda an̄ temp⁹ apprehē
dē.et inchoata an̄ ꝯſūmacōem deſe-
rere·Qđ ut meli⁹ intelligat̄.repetē-
dū ē dcm̄ eiuſdē doc·ſ.ā.ſupra alle-
gatū:ſcꝫ ꝙ incremētū v̄tutū ſit ꝑ ſtu
diū hūanū eo mō q̄ alij hitus acq̄ri
ſolēt ꝑ aſſuefactionē·Sic igitur in
mechanicis videm⁹ ꝙ q̄ vult ciuilit̄
ꝓficere nō ſil̄ et ſemel oēs artes di
ſcē incipit:ꝫ vnā tm̄ aut duas aut
tres ſꝫm ꝙ pōt facultas naturaliꝫ
ſuoꝝ ſuſtinē:ꝛ tā diu in q̄libet illaꝝ
ꝑſeuerāt donec ꝑfcē ſciat:et cū ſciue
rit:ꝓut freq̄nci⁹ illā exercet q̄ ꝓ loco ꝛ
ꝓ tpe ſibi magis vtilis fuerit·Qui
alit̄ ꝓcedit:fatuū finē inueiet·Cōit̄
eī q̄ plurā officia ſil̄ exercēt ā de vno ad
āud facilit̄ ſe ꝯūtūt:miſeri ſūt ꝛ infeli
ces·Sic ꝑ ōnia ſilogiſandū ē de hoī
ne bone volūtatis:q̄ iā aptitudinem
hꝫ ad oēs v̄tutes:ymo oēs hꝫ ī q̄daꝫ
viua radice·Vn̄ ſi vult ꝙ radix illa
frcꝫ ferat.oꝫ ꝙ caute ſe hēat:ſic mł-
tiplr̄ ſup̄ dcꝫ ē:ꝛ h̄ ꝛpetē oneroſū:Sꝫ ſꝫ
forte obiciat q̄s ꝛ dicat:ꝙ ſupfluū
ē v̄tutē hrē ꝛ exercitia e⁹ vitare:ſicut
fruſtra ē pō q̄ nūꝙ̄ reducit̄ ad actū.
Itē multi ſcī i oīb⁹ iſtituti fuerīt·ꝛ pe
ne ōmiū v̄tutū exercicia hūerūt:ſic̄ de
moyſe dđ ꝛ q̄buſđ alijs exeplificari
pt.Itē.ſi diuitie ſalutis v̄tutes ſunt:
gᵒ q̄nto aliq̄s ſe āpli⁹ exercꝫ ī eis.tāto
ſpūalior ē ꝛ ditior:ſic̄ ꝑformit̄ vide
m⁹ in diuicijs h⁹ ſeculi:q̄ plures facł
tates hꝫ ditior ꝛputat̄·Rn̄ſio.dđ·ꝙ

hō bone volūtatis q̄ debite ſe appli-
cat ad ſtudiū v̄tutis n̄ agit fruſtra:
q̄uis nūq̄ ex̄citia illi⁹ v̄tutis atti-
gat. Nō ē: q̄r inten̄ iudicat act⁹ moā
les. Sic p̄t q̄ aq̄ v̄go hōeſta ī domo pat̄
na ſe diſponē ad mr̄imoniū ſcā itē
tōe ꝛ ſingl̄a addiſcē illi ſtatui acco-
modā. ita q̄ iā p̄ ōnia apta ſit ad il
lū ſtatū hōrabilē. p̄ v̄tutē ꝯiugal̄ ca
ſtitatis ꝛ prudenciā doēſticā. p̄ apli
mōita. et in ſingul̄ mēri: licʒ nūq̄ cō
trahat. Illd̄ q̄ʒ dem̄ phi limitād ē q̄
ad materiā iſtā ꝑpt̄ p̄uilegiū bōe vo
lūtatis. q̄ p̄ bt̄i ḡḡ. dcā. nūq̄ fruſtra
ri p̄t. Sic cleic⁹ optīe inſtitut⁹ in v̄tute
militari. q̄uis māu pugn̄re n̄ p̄t: bō
tū volūtate p̄miū iuſticie ꝛ fortitudi
nis obtiere valebit. Qd̄ āt obicītū eſt
de q̄buſdā ſc̄īs q̄ in oib⁹ inſtituti fue
rūt ꝛ cd̄ d̄. p̄. ſ. thō. ꝛ āos q̄ p̄uilegia
paucoꝝ n̄ ſūt trahēda in cōēz regu
lā. Nā et ſi aliq̄ ſic p̄fecerīt: tū multo
pluēs defecerīt. Cōſulci⁹ ḡº ē ut ꝑpter
hūanā inſufficietiā ad pauca vnus
q̄ſq̄ʒ ſe colligat: et in eis ſtabilit̄ p̄
māeat donec ad āplioā d̄ine⁹ vocet̄.
Exēplū bonū hēt̄ de hº in ſacris regu
lis prm̄: vbi ois nouitas et multi-
plicacio nō nc̄aria velut pc̄o ꝓriā
deteſtat̄. Ex eodeʒ ſoluit̄ illd̄ ſile de
diuicijs ſcli: q̄r pluā ſūt ſimplicit̄ pēr
ſūora: q̄ tū ōnib⁹ n̄ ſūt eq̄ʒ facilit̄ atti
gibilia. Vn̄ d̄r in puer̄. Vn⁹ q̄ſq̄ʒ ibi
ſacculū ſuū ſuſpendat: vbi ipʒ atti
gē poſſit. Sʒ tū q̄s prudēt̄ recōpēſare
in vno qd̄ n̄ hʒ ī alio: ſic̄ ī eiſdē dicijs
ſcli cōtīdie fiei ſolʒ. Nā q̄ habūdat in
vino. ā blado. auro. argento. ā hēdi
tatib⁹. ā mercāonijs ꝛc̄. d̄r diues: q̄
uis n̄ ī vnā ſpēʒ cēteaꝝ facultatum

poſſideat. Sʒ et eīn q̄cito voluerit alias
ſibi ꝯpare. Sic q̄ habūde in ex̄cicijs
vni⁹ ā paucaꝝ v̄tutū ſe ex̄cet. ditet̄
cit ſp̄ualit̄: et forte eo ſecuri⁹ et faci
li⁹ q̄ minꝰ ē diſp̄ſus ad ſingulas.

Cōtra tēptacōes Impſeuerācie
incōſtācie. laſſitudis. Ca. 36.

Omin⁹ ihē. Qui p̄ſeuerauerit
vſq̄ʒ ī finē: h̄ ſalu⁹ erit. Itē luce
22. Vos eſtis q̄ p̄mānſiſtis mecū ī te
ptacōib⁹ meis. Et ego diſpono vob̄ ſic
diſpoſuit m̄ p̄r̄ me⁹ r̄gnū. ut edatis
ꝛ bibatis ſup mēſā meā ī r̄gno meo:
et ſedeatis ſup thronos iudicātes
xij. trib⁹ iſrl̄. phi. 3. Frēs ego me n̄ ar
bitror ꝯp̄hēdiſſe. Vnū āt q̄ q̄dē retro
ſūt obliuiſcēs. ad ea vēo q̄ ſūt p̄ora
extēdēs meip̄ʒ. ad deſtiatū p̄ſeq̄r ad
brauiū ſupne vocacōis dei ī xp̄o ihū.
Quīq̄ʒ g° p̄fā ſum⁹ h⁹ ſencia ſit. ꝛ q̄d ali
ter ſapitis: et hoc vob̄ de⁹ reuelabit.
Verūtū ad qd̄ p̄ueīm⁹ ut idē ſapia
m⁹: et in eadē p̄macēam⁹ regula. Eph̄.
4. Nō ſim⁹ puuli fluctuantes: ꝛ non
circūferamur ōni vēto doctrīe; gloſa.
Doctrīa p̄uoꝝ ē q̄ſi vēt⁹ ꝛ tēpeſtas.
Ps. Et dixi nūc cepi; glō. In ōmibus
decept⁹ et tedio affect⁹: ad deū veni.
Aug⁹. Vita xp̄iani boni ſcm̄ deſidei
um ē. Qd̄ āt deſideās nōdū vides: ſʒ
deſiderādo capax efficeis: ut cū vene
rit implearis; glō. phi. 3. In via ſu-
m⁹ non retro reſpiciā⁹: ſʒ in anterio
ra extendamur intēcōe et deſiderio.
Luc̄. 9. Nemo mittens manū ſuā ad
aratꝝ ꝛ reſpiciēs retro: apt⁹ ē reg-
no dei; gen̄. 19. Reſpiciens vxor loth
p⁹ ſe: v̄ſa eſt in ſtatuā ſalis. Ecci. 3°.
Fili ī māſuetu° opa tua p̄fice. Ro. 8. Non
ſunt ꝯdigne paſſiones hui⁹ t̄pis: ad
futurā gloriā q̄ reuelabit̄ in nobis.